

tidligere, skyldes det den Omstændighed, at der er kommet to særlige Forhold til. Det ene særlige Forhold er Normeringsloven og hele det Arbejde, der er foretaget af Lønningsraadet og Lønningsudvalget, som har ført til en Mængde Ændringsforslag, der — det tænker jeg, vi er enige om — er vel overvejede, og det andet særlige Forhold, som er kommet til, er det samme Forhold, som har virket under Krigen, nemlig de midlertidige Forhøjelser og Understøttelser og de Uoverensstemmelser mellem Bevillingerne paa Finansloven og det, som virkelig er brugt paa Grund af Dyrtiden. Det er disse Forhold, som skaber den uhyre Mængde Ændringsforslag. Sagen er imidlertid, som sagt, i og for sig mere formel, jeg har kun villet gøre opmærksom paa, at der ikke er nogen større Forskel mellem Behandlingen, saaledes som den har fundet Sted i Aar, og som den har fundet Sted i tidligere Aar.

L. Rasmussen: Jeg takker den højtærede Minister for offentlige Arbejder for hans Tilsagn om at ville foreslaa, at der bliver ydet en Understøttelse til de afskedigede Postbude, svarende til den Arbejdsløshedsunderstøttelse, der ydes i Fagene. Det var i det væsentlige det Tilsagn, der blev givet; hvad Udtalelsen nærmere gik ud paa, vil ses senere af Forslaget. Jeg takker altsaa for dette Tilsagn, men jeg kan ikke undlade at understrege, at det er en mærkelig Form for Sparsommelighed, vi er kommet ind paa, idet vi indskrænker Posttjenesten, afskediger Folk og bagefter giver dem Arbejdsløshedsunderstøttelse af Statskassen, hvad vi er nødt til at gøre, da de ingen andre Steder har at gaa hen. Jeg tror dog, at man nu begynder at indse, at det vilde have været lige saa praktisk at følge Henstillingen om at vente med at afskedige dem og at undlade at antage nye i Stedet for at foretage denne Afskedigelse og straks sætte alle de vedkommende paa Arbejdsløshedsunderstøttelse med et Beløb, der bevirker, at de vil komme ind i daarlige og fortrivlede Forhold. Det er en Sparsommelighed, som det forekommer mig kommer til at staa i et ejendommeligt Lys, men jeg takker, som sagt, for Tilsagnet om Understøttelse; de paagældende vilde have været endnu værre stillede, hvis man ikke havde villet gaa med dertil.

Den højtærede Forsvarsminister synes at være overrasket over vort Ændringsforslag om at stryge de 700 Kr. til Officerskolen til yderligere Uddannelse af Officerer, ja, han

synes endogsaa at have ventet Tak fra os i Stedet for. Nu kan det ikke ved denne Behandling overraske den højtærede Minister, at vi stiller et Forslag ganske i Overensstemmelse med, hvad vi foreslog ved Finanslovens tredie Behandling. Og naar den højtærede Minister siger, at vi tidligere er gaaet med til, at der under Krigen blev sendt Officerer ned til Fronten, og at vi derfor ogsaa nu maa stemme for at faa de Erfaringer, disse Officerer har indhøstet, gjort frugtbringende, vil jeg dertil sige: Det har fra mit Partis tidligere Finanslovsordfører, det ærede Medlem Hr. K. M. Klausen, Gang paa Gang været fremhævet her i Tinget, at vi fra vort Partis Side ansaa det for ganske overflødig at sende vore Officerer ud til fremmede Hære, noget, der har fundet Sted ogsaa i den Tid, da der ikke førtes Krig. Jeg vil blot gentage — jeg har allerede sagt det mange Gange før —, at under hele Krigssituationen blev der givet en Mængde Bevillinger, truffet en Mængde Foranstaltninger, som vi Socialdemokrater ingenlunde ønskede, men vi afholdt os fra at stille Forslag i saa Henseende for at faa vor Villie, thi i saa Fald havde vi straks været inde i en Konflikt; det er ganske givet. Derfor har vi undladt at gaa imod den Slags Foranstaltninger, men dermed er det ingenlunde givet, at vi har billiget disse Foranstaltninger eller fundet dem formaalstjenlige. Derimod kan jeg finde det ganske rimeligt, at Eleverne ude paa Officerskolen faar noget at vide om de Ting, som disse Officerer har set og lært, der har været sendte til Uddannelse ved fremmede Hære, men der findes jo paa Finansloven en ret rigelig og rundelig Bevilling til Hærens Skoler, ogsaa Officerskolen, og at det skal koste 700 Kr. at lade disse Officerer holde Foredrag ude paa Officerskolen om deres Erfaringer, er ikke umiddelbart indlysende. Vi har ikke kunnet forstaa, at det skulde være nødvendigt at give en Bevilling hertil, og det undrer mig, at den højtærede Minister kunde sige, at han havde ventet Tak af os i Stedet for.

Hvad angaar de 4 nye Biler, som Ministeren ønsker anskaffet, fortalte Ministeren meget morsomt, hvorledes det forholdt sig, og han fandt det underligt, at vi nu finder de Ting forkerte, som vi egentlig havde fundet var ret rimelige, medens den tidligere Forsvarsminister sad; vi er saadan nogle slemme Mennesker, der altid er paa Nakken af den nuværende Forsvarsminister, medens vi var rare og skikkelige Mennesker mod den tidligere. Jeg vil nu